

men tant de l'anada al cementiri, quan la mort dalla la vida d'un ésser volgut, prefereixen veure's acompanyats de tot el dol, fins al mateix. Només és recorden de les molèsties i de les incomoditats, quan hi van per als demés. Per xò estem enamorats de la nostra costum, que també tenen altres poblacions i que diu molt en favor dels llurs sentiments de condolença devés els conveïns llurs i fem vots per a quon es tregui de la nostra població. Sóm partidaris, acèrrims i convençuts, de l'acompanyament del dol fins al Cementiri, perquè d'aquesta faisó palesem més bé el nostre sentiment d'afecte i de condol devés la família del difunt i li ajudem més fortament a cicatritzar la ferida, que la dissort ha obert en el seu cor, prodigant-li el bàlsem, aconhortador, del nostre acompanyament, en els moments de més ploralla i de més tristor. Les molèsties i les incomoditats de de l'anada al Cementiri encara exterioritzen més la puresa i la sinceritat del nostre afecte, car l'amor no és veritable quan no s'embolcalla amb sacrificis i no es mostra impossible davant les incomoditats, que s'oposen a la seva exteriorització.

Ço no vol dir que si algú té devegades motius raonables, que li facin molt difícil l'anada al Cementiri, no tingui dret d'entornar-s'en, en sortir del poble, Creiem que tothom que tingués aquests motius, deuria pendre's aquesta llibertat, sense que ningú li pogués pendre malament. Fins reconeixem aquesta llibertat a tots aquells, que siguin partidaris de l'comiadament del dol a la Galzerana; però deuen avenir-se a que se'ls pagui amb la mateixa moneda quan ells s'hi trobin. D'aquesta faisó, creiem que no s'ha de canviar res. Llibertat absoluta per a tothom es tracti, com ell tracti als altres.

Vora la font

*Premiada amb el primer accèssit a la
Flor Natural en els focs florals de
Castelló d'Empúries (4-10-31)*

Vora la font, amor, ens hem sentat
al lluminós esclat
d'aquest matí, com un replec de seda.
Dels teus perfums s'ha coronat l'arbreda.